

173 traditur sine loci indicatione. Videtur olim stetisse Ostiae vel in Portu Romano; nam verba vv. 14—16 urbi Romae certe non conveniunt, patronus autem praefectus annonae nulli civitati magis aptus est quam vel Ostiensi vel Portuensi; praesertim cum idem homo ibidem praefecturae suae monumenta reliquerit titulos n. 138 et 139.

VINCENTI

RAGONIO VINCENTIO V C
ORATORI FORI VRBANAE PRAE
FECTVRAE QVAESTORI PRAE
5 TORI TRIVMPHALI CONSVLI PRAE
FECTO ANNONAE QVI IN PRIMIS
ANNIS A SE PETENS OMNIA ORNA
MENTA VIRTVTVM NIHIL SIBI DE
GENERIS SVI NOBILITATE BLAN
10 DITVS QVANTVM VIRTVTVM SPEI
PROMITTAT PROCEDENTIS AETATIS
EXCELLENTIVM FACTORVM VBER
TATE PERDOCVIT HINC DENIQVE
FACTVM EST VT ORDO NOSTER CON
15 SENSV TOTIVS CIVITATIS VT ME
RUIT PATRONVM SIBI PERPETVVM LIBEN
TER OPTARET

Servavit codex Olivae f. 69 scriptam characteribus minusculis. Inde edidit Henzen huius corporis vol. VI n. 1760.

1 Vicēti, 3 urbani, 5 triumphali, 8 nichil, 15 cetatis, 15. 16 meriti pronū legitur in codice.

Lege: Vi[n]centi. Ragonio Vincentio v(iro) c(larissimo), oratori fori urban[ae] praefecturae, quaestori, praetori triumphali, consuli, praefecto annonae; qui in primis annis a se petens omnia ornamenta virtutum, nihil sibi de generis sui nobilitate blanditus, quantum virtutum spei promittat procedentis aetatis, excellentium factorum ubertate perdocuit. Hinc denique factum est, ut ordo noster consensu totius civitatis, ut mer[ui]t, p[at]ronum sibi perpetuum libenter optaret.

Eiusdem Ragoni Vincenti habemus alterum titulum huic persimilem repertum Romae in insula Tiberina, nunc musei Vaticani: Ragonio Vincentio Celso v(iro) c(larissimo) a primo aetatis introitu in actu publico fideli exercitatione versato, cuius primaevitas officio sedis urbanae advocacionis exercito fidem iunxit ingenio, prudentiae miscuit libertatem, ita ut nemo de eius industria, nisi ille, contra quem susceperat, formidaret; cuius accessus aetatis amplissimi honoris et qui solet seniorib(us) provenire, ornamenta promeruit: nam rexit annonariam potestatem urbis aeternae ea aequitate, ut inter omnes, qui ad eum animo litigantis intrassent, parentem se plerumq(ue) magis his quam iudicem praebuisset. Hinc etiam factum est, ut mentores nos Portuenses, quib(us) vetus fuit cum caudicariis diuturnumq(ue) luctamen, voti conpotes abiremus, ut utrumq(ue) corpus et beneficio se et victoria gratuletur adfectum; nam ut hoc esset indicio, iam posito magistratu statuam patrono praestantissimo testimonium gratulationis exsolvimus, cum res non adulatione privato set iudicio posito in otio et quiete reddatur. In latere adscriptus est dies dedicationis, scilicet d. 25 Aug. 389. Edidit ultimus titulum Henzen huius corporis vol. VI n. 1759. Fieri potest ut hic quoque titulus olim steterit Ostiae vel in Portu; sed cum dedicatus sit Vincentio post abdicatam praefecturam annonae (posito magistratu), potius Romae a mentoribus Portuensibus positus esse videtur. — Praeterea ad eundem Vincentium pertinentes dedimus supra n. 138 et 139. Denique quod anno 385 imperatores rescripserunt ad Nicetium praefectum annonae (sic enim videtur tradi; Cod. Iust. 1, 23, 5), ad hunc Vincentium revocavit O. Hirschfeld (*Verwaltungs-geschichte* 1 p. 135 not. 2).

177 In casella S. Pauli novem ab urbe millibus adscripsit SVARESIVS; sed in capite folii eiusdem manu eodem ut videtur tempore scriptum est: Ostiae eruta fragmenta marmorea in antiquae urbis ruinis.

M · VMBILIO MAX

Suaresius Vat. 9140 f. 220'.

M. Umbilius Maximinus memoratur infra (n. 251) inter patronos senatorios ordinis lenunculariorum tabulariorum a. 192.

178 in episcopio Ostiensi.

l. u. LVSIVS · L · F · CELER
qui ET · ANCHARIVS · EX · DOMO
uo | VSI · SATVRNINI · CONSVLARIS

Descripsi.

174 Ostiae rep. in templo Iovis quod dicitur.

in honore I V M
IREM & SERGIAE
I & PAVLAE
C I V S

Kellermann ms. qui vidit.

Cf. vol. VI, 9148. 9149. 10260—10264.

175 a. 1797 effossa a Petrinio loco dicto i Monti di S. Paolo (cf. n. 25). Nunc in coenobio S. Pauli.

VALERIAE · P · I
TVSSANIAE ·
CN · TVSSANI · P
CONSV
5 H E R E

Descripsi post Bormannum. E. Q. Visconti us. I 7 f. 119; Fea *viaggio ad Ostia* p. 12; Nicolai *basilica di S. Paolo* p. 183. 333. Est huius corporis vol. VI n. 1534.

5 in. HE litterae nunc perierunt servatae a prioribus.

176 effossa nuper iuxta Ostiam DONI. Romae GVD. In hortis bo. me. card. Bandini SVAR. In novitiatu PP. Societatis Iesu FABRETTI. Est in museo Capitolino. — S. I. BARB. CASS.

D · M
M · VLP · AVGG · LIB ·
P R O B V S · P R O C
PROVINC · PANNONIAE
5 SVPER · ET · AFRICAE
REG · THEVEST · VIXIT
ANNIS · LXXI · M · V ·
DIEB · XIII ·
VLP · M · F · PROBITAS
10 PRIVIGNA · ET · HERES
B · M

Descripsit Henzen. Doni ms. Neap. p. 141, 3, ed. 5, 87 (inde Donati 266, 3) qui vidit; sched. Holstenii in cod. Barb. XXIX, 148; Gudius ms. 243, 2 ex schedis ut videtur Holstenianis, certe non de visu; codex Cassiani a Puteo apud Franks Londini servatus, unde enotavit Fridericus Matz; Suaresius Vat. 9140 f. 45 litteris minoribus; Fabretti 199, 484; Osann syll. 468, 14.

179 videtur superesse ex sarcophago. In episcopio Portuensi.

uolus S I O
EQ · R ·
ANNIS
VOLVSS IO
5 EQ · R ·

Descripsimus De Rossi et ego.

ad n. 46. Schedae Cassiani del Pozzo, quas ad hunc titulum et ad n. 176 adhibuimus (cf. item infra ad n. 472), quas olim possedit A. W. Franks, post mortem eius pervenerunt in museum Britannicum (*library of the department of Greek and Roman antiquities*, plut. 25 e): cf. Th. Ashby *Classical Review* 1904 p. 70; hic titulus legitur ibi f. 60 (Th. Ashby l. c. p. 71) [D.].

ad n. 47 cf. IG XIV 914 sqq. Accedit cippus marmoreus (0,81 × 0,35 × 0,29) rep. decumano, nel quinto vano a sin. verso il teatro, cominciando dall'angolo della via del Sabazeo, quem edidit Vaglieri *Not. d. sc.* 1909 p. 86: Ἀγαθῆ τύχη. | Θεῶν μεγάλων | Σαράπει Π. | Ἀκύλλιος Θεῖσδωτος ὑπέρ | Ἀκυλλίου (sic traditur; emendandum puto Ἀκυλλίου) Χρυσάνθους | τοῦ υἱοῦ | folium.

ad n. 51. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum (cf. Paribeni *Le terme di Diocleziano e il Museo Nazionale Romano* 4 [Roma 1922] p. 250 n. 724 [324]). De anaglyphis egerunt Helbig *Führer* ed. 2 p. 206 n. 1086; Ducati *Mél. de l'École franç. de Rome* 26, 1906 p. 483 sq.; cf. etiam Lucas *Roem. Mitt.* 14, 1899 p. 220 not. 1, qui anaglypho anticae non Martem et Venerem, sed Aeneam et Venerem repraesentari putat. — Inscriptionem lateris sinistri (VOTVM SILVANO) posteriorem esse quam reliquas inscriptiones, has ipsas arae eiusque anaglyphis aequales putat Ducati, dubito num recte [D.]. — Cf. etiam L. R. Taylor *The cults of Ostia* (1912) p. 38. E. Strong *Scultura romana II* (1926) p. 225 (attulit Matz).

ad n. 53. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum (a. 1905 in repositis) [D.].

ad n. 70. Fortasse idem infra n. 4345, 1. 2 et n. 4569 dec. III 7.

ad n. 72 cf. infra n. 4442 sqq. et quae exposui *Sitz.-Ber. Berl. Ak. phil.-hist. Kl.* 1928 p. 64 sqq.

ad n. 82. Vidi Ostiae in repositis musei mense Aprili a. 1927.

ad n. 94 cf. infra n. 5325.

ad n. 98. Gavin Hamilton, in epistula ad Townleium iam servata in museo Britannico (Stowe ms. n. 1019 [antea 902], cf. *Catalogue of the Stowe manuscripts in the British Museum* vol. I 1895 p. 664), edita ab A. H. Smith *Journal of Hell. studies* 1901 p. 315 (excerpta minus accurata dederat Dallaway *Les beaux arts en Angleterre*, 1807, II p. 128), inter inscriptiones a se Ostiae effossas memorat unam elegantissimam temporum Traiani, eam a se datam esse Carolo Albacino. Fortasse significatur n. 98. Sane haec non est aetatis Traiani, sed Traiani nomen extat v. 4 [D.].

ad n. 99. Legitur etiam, ut iam dixi in indice auctorum (supra p. XIII), in codice Hamiltoniano iam Berolinensi, legitur etiam in codice Iucundi Ashburnhamiano nunc Laurentiano f. 9 n. 84; in illo additur, quod non notaveram, marmor Romam delatum esse tempore Pii pontificis maximi² (a. 1458–1464). Cf. Ziebarth *Eph. ep.* IX p. 215. 290. 294 [D.].

ad n. 114. V. 7 scr. [i]mp. [VI]II [D.]. — Ex quo volumen XIV editum est, accesserunt fragmenta complura. Itaque, si quis textum antiquum restituere suscipiet, debet omnia frustula, etiam ea, quae nunc ad tabulam restituendam adhibita sunt, denuo examinare et in suum ordinem redigere; id quod ego facere non potui. Qua de causa satis habeo hic singula fragmenta, sicut edita sunt, enumerare.

1 [= Eph. IX 449]. 'Rep. fossionibus in theatro institutis a. 1890.

a	caES·1		
	seuerus pius pertiNAX aug.		
	V		
b	c	d	e
P·I	AB	TER·III	V

Lanciani *Not. d. sc.* 1890 p. 37.

Lanciani putat superesse ex alio exemplo inscriptionis n. 114, collocato supra introitum theatri ('sopra l'ingresso doveva essere incisa copia della grande iscrizione scoperta nel 1881 nella scena del teatro'), sed certe aliter conceptam inscriptionem fuisse fragmentum d indicat. — c: [Ar]ab(icus) vel [Adi]ab(enicus) supplet Lanciani. — d integrum a sinistra et infra exhibet Lanciani, idem subtus spatium vacuum indicat; videtur igitur hoc fragmentum superfuisse ex ultimo versu inscriptionis² Dessau l. c.

2. Frammenti di grande iscrizione per lettere incastrate di bronzo, rep. nell'iposcenio del teatro:

a	b	c	d
V	VAI	Q	DI

Vaglieri *Not. d. sc.* 1910 p. 289 n. 1, qui adnotat questi frammenti dovrebbero appartenere alle grandi iscrizioni dedicatorie del teatro (i frammenti che si conservano nel Castello dimostrano che la iscrizione doveva essere in doppio esemplare); se così è, il framm. a dovrebbe farci modificare i supplementi proposti dal Lanciani e dal Dessau.

3. Nescio an eodem pertineat littera v aerea ibidem reperta (*Not. d. sc.* 1910 p. 290).

4. Fragmentum litterae E aerae ibidem repertum, quod eidem inscriptioni assignandum esse suspicatur Vaglieri *Not. d. sc.* 1908 p. 344.

5. Lud. Paschetto *Ostia colonia Romana (Diss. della pontif. acc. rom. di arch. ser. II t. X parte IIa [1912])* p. 279 scribit oggi il Vaglieri ha potuto riempire parecchie lacune, e l'iscrizione, infissa sui muri più alti della cavea, si legge così: Imp(erator) Caes(ar), d[ivi M]ar[ci Anton]i[ni] P[ii] filius, divi Com[mo]di frater, divi Antonini Pii nepos, divi Adr[ian]i[ni] pronep(os), divi Traiani Parthi[ci] abn[ep]os, divi Nervae ad[n]e[os], L. Sep[ti]m[iu]s Seve[r]us [Pi]us Pertina[x] Aug(ustus), tri[buni]c(ia) potes[t]ate [III] i[m]p. II cos. II et [Marc]us Aurelius Antoninus Caesar dedicaverunt.

ad n. 118. Partem (v. 1 IMP·CAES, v. 2) O — — PERTIN) cet.) postea possedit Raoul Rochette, post cuius mortem publice venit a. 1855, eam partem edidit Longpérier *Bull. archéolog. de l'Athénæum français* 1855 p. 52. — 4 CANTNO... etiam Longp. [D.].

ad n. 128. A. 1893 auctione partis antiquitatum Borghesianarum facta nescio quo ablata est: *Catalogue des collections du Pavillon de l'Horloge (Romae 1893. 4°)* p. 122 n. 795 [D.]. — De hoc titulo egi infra ad n. 4569.

ad n. 129 v. infra n. 4402.

ad n. 134 cf. infra ad n. 4455.

ad n. 135–137. Certe n. 137, fortasse etiam n. 135. 136 memorat, qui effodit, Gavin Hamilton in epistula, de qua vide ad n. 98 (A. H. Smith *Journal of Hell. stud.* 1901 p. 315) [D.].

ad n. 139. Titulum gemellum dedi infra n. 4717, ubi vide.

ad n. 147. 148. Vidi Ostiae in repositis musei.

ad n. 155. 156. Cf. supra ad n. 72.

ad n. 160, 9 sqq. cf. supra p. 611 b, infra ad n. 4569.

ad n. 166. 167 cf. infra n. 4453.

ad n. 168. Eodem loco (*cortile del Penitenziario femminile, Viale Manzoni*) vidit Vaglieri a. 1892 [D.].

ad n. 171 v. infra n. 4457.

ad n. 172 v. infra n. 5345.

ad n. 176. In codice Cassiani del Pozzo (vel potius magna ex parte conflato ex schedis Cassiani del Pozzo), iam musei Britannici (cf. ad n. 46), legitur f. 60: Th. Ashby *Classical Review* 1904 p. 71 [D.].

ad n. 181. Vidi Ostiae in repositis musei.

ad n. 188. Initium sic legit Villefosse *Revue épigraphique* V (fasc. 121, 1907/8) p. 221:

ITEM·LEG·III·Ital. scribae
AED·CVR· cet. [D.]

ad n. 192 cf. infra n. 4704.

ad n. 231. A prioribus etiam (Gatti) *Inscr. Chr. urbis R.* I suppl. n. 1749 [D.].

ad n. 244. 245 v. infra n. 4534. 4536.

ad n. 250. Ad hanc inscriptionem pertinent quae ex schedis Bouchardianis refert L. Marcheix *Un Parisien à Rome et à Naples en 1632* (Paris [1897]) p. 168: l'église (i. e. ecclesia Ostiensis) ... portait encadrée dans sa muraille une belle inscription ... Bouchard la croyait déjà recueillie par Gruter et n'en reproduit, pour cette raison, que le commencement: M. ACILIO GLABRIONE. M. VALERIO COSS. ORDO CORPORATORVM LENVNVLARIORVM TABVLARIORVM AVXILIARES OSTIENSES ... 'et au dessous les noms de ces gens-là distinguez en cinq ordres ou classes'. [D.].